

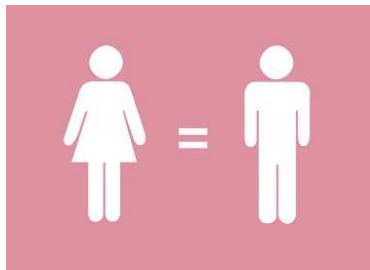
CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na casa)

27 – 28 de xuño do 2020

XIII DO TEMPO ORDINARIO

NON MÁIS
VIOLENCIA
DE XÉNERO

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
E COA NATUREZA MALTRATADA

1.- ENCONTRO EN FAMILIA

SAÚDO DE BENVIDA

Celebrante:

A celebración do domingo pasado puña diante de nós a importancia que cada un temos diante do Pai Deus, pois somos para El o máis importante.

Hoxe Xesús quere recordarnos que o seguimento seu é esixente, radical, pero ten a súa recompensa.

As súas palabras son duras, pero non se trata de desprezar á nosa familia e á nosa xente, senón saber que hai que ser coherentes na nosa fe, e ela nos vai levar a querer e aprezoar aínda máis a aquelas persoas que comparten connosco a vida.

E neste tempo de pandemia démonos conta de como botamos de menos a esas persoas cando non podemos velas e estar con elas. Foron momentos difíciles que nos demostraron que temos corazón e sentimentos cara a moitas persoas.

Agora é o momento de acoller, de recompor esas relacións que nos parecían perdidas, facémolo agora no nome do Pai e do Fillo e do Espírito Santo.

🎵 ***nº Unha xuntanza de amor
ou Amigos nas penas***

Celebrante: *O tempo de confinamento valeunos para botar de menos a todas as persoas que na vida acollen, que teñen tempo para os demais, tempo para visitar a un enfermo, tempo para coidar da terra, tempo para compartir na igrexa. Hoxe queremos comprometernos a vivir estas realidades antes de solicitar o perdón.*

Monitor/a

➤ Comprometémonos con Xesús a vivir dende a actitude da acollida, intentando pornos sempre no lugar dos demais?

SI, COMPROMETÉMONOS

➤ Comprometémonos con Xesús a esforzarnos por dar unha man a quen hoxe está cargando algunha cruz na vida?

SI, COMPROMETÉMONOS

➤ Comprometémonos con Xesús a vivir a fe sentindo a súa presenza nos máis necesitados e esquecidos, nos que sofren máis preto a pandemia do Covid 19?

SI, COMPROMETÉMONOS

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar nos nosos corazóns, e dos que se senten doídos e agoniados por unha pandemia que se levou demasiada vida. A todos, o Señor, nos conceda o perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración confiando nas mans de Deus Pai a nosa oración e agradecemos todas esas veces que alguén foi acolledor con nós.*

(silenzo)

Deus, Noso Pai,
co teu espírito de adopción
fixéchesnos fillos da luz.
Non permitas que os egoísmos
e as comodidades nos alonxen de Ti,
e do teu Fillo Xesús, sempre presente
nos máis pequenos e necesitados.
Pedímoscho polo mesmo Xesucristo,
Noso Señor. Amén

**2.- PROCLAMACIÓN DA
PALABRA DE DEUS**

(sentad@s)

Monitor/a: *As Palabras de Xesús no Evanxeo de hoxe son para nós un motivo de esixencia na responsabilidade que temos con respecto a Deus e aos outros. Tamén nestes momentos se nos pide responsabilidade persoal e coherencia para seguir coidando a nosa saúde e a dos outros.*

LECTURA DO SEGUNDO LIBRO DOS REIS

Un día que pasaba Eliseo por Xunam, unha muller rica porfioulle que quedase a xantar. Desde aquela, cada vez que pasaba por alí, detíñase a comer. A muller díxolle ao seu home:

- "Escoita, eu sei que ese home de Deus, que pasa sempre por aquí, é un santo varón. Podíámoslle preparar arriba no faiado un cuarto pequeno, cunha cama, unha mesa, unha cadeira e un candeeiro, para que poida descansar, cando pase por onda nós".

Un día que Eliseo pasaba por alí, retirouse ao cuarto e durmiu nel. Pero Eliseo insistiu:

- "Que se pode facer por ela?".

Guehazí dixo:

- "Unha cousa: ela non ten fillos, e o seu home é vello".

Entón dixo Eliseo:

- "Chama por ela".

El chamouna, e ela presentouse onda a porta. Eliseo anuncioulle:

- "O ano que vén, por estas datas, terás un fillo no colo".

Palabra do Señor

🎵 *nº 41 Quen nos vai separar*

SALMO

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MATEO

Daquela dilles Xesús aos seus apóstolos:

- Quen ama a seu pai ou a súa nai máis que a min, non é digno de min. E quen ame a seu fillo ou a súa filla máis que a min non é digno de min. E quen non carga coa súa cruz e me segue, non é digno de min. Quen trate de conservar a vida, perderaa; pero quen a perda por min, ese conservaraa.

Quen vos recibe a vós, recíbeme a min; e quen me recibe a min, recibe ao que me mandou. Quen recibe a un profeta por ser profeta, terá recompensa de profeta; quen recibe a un xusto por ser xusto, terá recompensa de xusto. E quen dea de beber a un destes pequenos, anque soamente sexa un vaso de auga fresca, por ser discípulo meu, asegúrovos que non perderá a súa recompensa.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Neste momento sería bo recordar a aquelas persoas polas que sentimos non poder estar con elas: familiares, amigos, xente coa que compartíamos as celebracións...

Ver a forma de poder seguir estando en contacto con elas aínda que non podamos velas.

Facer propósito de non perder esas relacións humanas tan necesarias para todos e xa que o Evanxeo de hoxe nos move para que sexamos acolledores con todos moito máis con estes familiares e amigos.

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: *Neste encontro parroquial, sabendo Pai que Ti sempre estás á nosa beira, queremos ser acolledores na nosa comunidade, en Os Cotos, con toda a Igrexa e con toda a humanidade. Dicimos.*

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Monitor/a

Credes en Deus, Pai que nos creou á súa imaxe, que nos ama a todas as persoas tendo aos máis pequenos e necesitados coma os seus preferidos?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes en Xesús, que quixo compartir a nosa vida, que o fixo sentíndose irmán con todos, e que con palabras e feitos nos convida a atopalo nos demais?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes no Espírito de Deus, que nos dá forzas para facer e sentirmos unha comunidade na que todos somos importantes e necesarios?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Credes na Igrexa, comunidade que anuncia o amor, que proclama o perdón e que camiña enfortecida polo exemplo de tantos homes e mulleres que viven acollendo aos demais, e así acollemos a Xesús?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe que compartimos, imos rezar xuntos coma comunidade dicindo:*

Señor, acóllenos contigo.

Monitor/a

1.- Pedimos pola igrexa para que supere as tentacións de criticar e marxinar, e medre acollendo nos demais ao mesmo Xesús, oremos

2.- Pedimos polas persoas que se adican a traballar polos máis desfavorecidos e empobrecidos da nosa sociedade, para que sigan dándonos exemplo, oremos

3.- Pedimos polos pais e nais para que axuden a medrar aos seus fillos dende as actitudes de acollida, igualdade e respecto a todo e a todos, oremos

4.- Polas nosas comunidades parroquiais, para que sexan comunidades onde cadaquén se sinta na súa casa, capaces de reconstruír a sociedade nestes momentos de pandemia sanitaria, laboral e social, oremos

5.- Pedimos por todas as persoas que a día de hoxe senten que a súa vida é unha cruz, que non perdan a esperanza e poidan sentir mans de axuda á súa beira. Oremos

Celebrante: *Grazas Señor porque hoxe, coma sempre, estás á nosa beira escoitándonos e acolléndonos. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS EN FAMILIA

NOSO PAI

Celebrante: *Rezamos sabendo que somos membros da gran familia dos discípulos de Xesús. Acollemos e facemos nosas as súas palabras. Con elas rezamos agora, por iso nos atrevemos a chamarte coma El:
NOSO PAI ...*

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Xesús dános paz coas súas palabras. Que aprendamos a ser transmisores desa mesma paz para con todos.*

NON COMULGAMOS PERO ESTAMOS EN COMUÑÓN

Celebrante: *Na nosa celebración da fe compartimos coma familia. Participar hoxe é amosar que somos acolletores con todos ou non somos crentes en Xesús.
Ditosos nós que en familia queremos encontrarnos con Deus.*

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, dámosche as grazas por todas as persoas que no camiño da nosa vida nos din con palabras e feitos que acoller e esforzarse pola vida dos outros vale a pena.

Grazas por todas as persoas nas que atopamos a Xesús, e seguen loitando por liberar das súas cruces aos demais en vez de cargarllas ás costas.

Todo cho agradecemos a Ti que vives e reinas con nós por sempre eternamente.

Con Xesús queremos acoller ás persoas sen poñerlle prezo as súas vidas, porque todas as vidas valen a pena porque vivir non consiste en cargarlle cruces aos demais porque a recompensa da vida é ser coherentes no camiño de facer crible o evanxeo facendo ben sen esperar nada a cambio.

Que teñamos un bo día, unha boa semana, e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén.

Avísase das misas (ver folla do mes).

“Quen vos recibe a vós, recíbeme a min; e quen me recibe a min, recibe ao que me mandou. Quen recibe a un profeta por ser profeta, terá recompensa de profeta; quen recibe a un xusto por ser xusto, terá recompensa de xusto. E quen dea de beber a un destes pequenos, anque soamente sexa un vaso de auga fresca, por ser discípulo meu, asegúrovos que non perderá a súa recompensa”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe.